

[Bernhard Baunsgaard]

Jeg tror igen, det er, fordi man prøver på at skjule, hvad der egentlig sker i det nuværende system. Tager vi 1979-indtægter for arbejdere, der tjener op til 100.000 kr., ser vi, at de betalte 30 pct. i skat. Hvordan gik det så med den mand, der tjente 1 mill. kr., hvad betalte han så? Han betalte 38 pct. i skat. Der er bogstavelig talt ikke progression tilbage i det danske skattesystem. Jeg er tilhænger af, at de, der gennem uddannelse eller gennem heldig placering i samfundet har en høj indkomst, er med til at bære en større del af samfundets omkostninger. Jeg mener, at vi skal have indført en progression, og progressionen skal sætte ind – i dagens penge – over de ca. 175.000 kr. Der er ingen, der skal bilde mig ind, at en mand, der tjener 175.000 kr., ikke godt kan betale mere end 40–45 pct. i skat, når alt det med personfradrag og sådan noget er trukket fra. Det kan han godt. Jeg vil samtidig understrege, at overgrænsen for mig ikke ligger som i dag ved ca. 71 pct., men den ligger nok omkring de 60 pct.

(Kort bemærkning).

Anders Poulsen (V):

Nu synes jeg, at hr. Bernhard Baunsgaards bemærkninger nødvendiggør en opklaring. Så vidt jeg forstår på den statistikhenvisning, hr. Bernhard Baunsgaard anvender, er det bruttoindtjeningen, hr. Bernhard Baunsgaard taler om. Så må jeg nok spørge, når hr. Bernhard Baunsgaard nævner skattebetalingen i forhold til bruttoindtjeningen: ja men er det den beskatningsform, hr. Bernhard Baunsgaard går ind for? Nægter hr. Bernhard Baunsgaard fortsat at være forkæmper for nettobeskatningen?

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Ja, det gør jeg bestemt, hvis hr. Anders Poulsens nettobeskatning skal baseres på indkomst minus alle fradrag. Det er jo det, der ødelægger skattesystemet. Det er beklageligt, at hr. Anders Poulsen ikke engang kender så meget til det danske skattesystem. Det, vi skal beskatte hos en lønmodtager, er den løn, han modtager, og ikke lønnen efter alle de fradrag. Den, der tjener 1 mill. kr., trækker det halve fra, før han begynder at betale skat. Det er derfor, han ender med blot at

betale 38 pct., mens arbejderens, der ingen fradrag har, betaler ca. 30 pct. Det er et system, der intet har med progressivitet at gøre.

Wilhelm (VS):

Jeg vil også gerne takke skatteministeren for redegørelsen. Den tager jo udgangspunkt i Thorkil Kristensen-udvalgets arbejde, og vi synes, det er nogle både nyttige og kompetente analyser, der er foretaget i det udvalgsarbejde. Vi synes også, at det klart har kortlagt skattetækningsmekanismerne og dermed vist, hvorfor den sociale byrdefordeling, som skulle ligge i et progressivt system, reelt er gået tabt. Vi finder også, det er godt, at betænkningen som en selvfølge – sådan betragter vi det også – går ind for, at skattefrie renteindtægter m.v. nu må inddrages under beskatning.

Men vi synes, at konklusionen i Thorkil Kristensen-udvalgets betænkning er gal. Man »løser« problemet med skattetæknings undergravning af den sociale balance, der skulle ligge i progressionen, ved at opgive progressionen. Det er et rigtigt teknikersvar. Det giver et glat, et forkromet system, og det kan være tilfredsstillende for nogle teknikere, når de i øvrigt ikke nærer betænkeligheder ved de fordelingspolitiske konsekvenser: den asociale ubalance, som det medfører i forhold til den fælles målsætning, der hidtil har været bred tilslutning til, i hvert fald omkring indkomstkatten: at den skulle være progressiv.

Regeringen har selvfølgelig ikke helt kunnet lukke øjnene for disse politiske mangler, og derfor har den i redegørelsen tilført tillægsskatten – det skal jeg vende tilbage til. Men i øvrigt følger regeringen jo ideen om en proportional skat.

Jeg erkender, at hvis man opgiver en social byrdefordeling, altså hvis man opgiver progressionen, så er den teknik, som blev udtænkt i renteskatteordningen, enkel, ubureaukratisk og kan meget let indarbejdes i det almindelige proportional system, som Thorkil Kristensen-udvalget anviser. Derfor er det selvfølgelig også forkert, når højrefløjen har sagt, at Thorkil Kristensen-udvalgets betænkning er en fuldstændig jording af skatteminister Lykketofts eller den tidligere Mogens Lykketofts tanker om en renteskatteordning. Det kan meget let indarbejdes, hvis